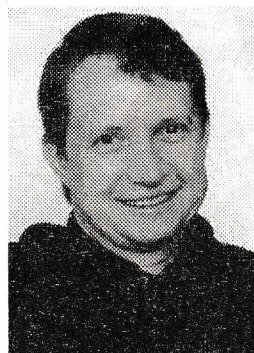

Ohlédnutí za duchovní obnovou

1. dubna se v naší farnosti uskutečnila postní duchovní obnova s karmelitánem o. Vojtěchem Kodetem. Hned v úvodu mě oslovilo přivítání našeho o. Karla. Připomněl nám, abychom tento čas brali tak, že jsme přišli na duchovní obnovu, ne „na Kodeta“. Věnovali jsme tento den Pánu, i když „by se přece dalo udělat spoustu práce“. A byl to čas opravdu pozeňnaný a naplněný Boží přítomností. Samozřejmě, že o. Vojtěch byl pro naši farnost vzácná návštěva. Svým osobitým způsobem i s humorem sobě vlastním s námi rozjímal texty Písma svatého a Duch Svatý působil, dotýkal se našich srdcí a věřím, že léčil a uzdravoval.

Otec Vojtěch v průběhu celého dne připomínal a pro mě osobně to bylo hlavní poselství této duchovní obnovy, abychom se snažili žít co nejdůvěrnější vztah mezi námi a Bohem. Abychom nekladli „vnější projevy“ nad čistotu srdce a nad vztah s Bohem, který každého z nás zná jménem, miluje nás nekonečnou a bezpodmínečnou láskou a touží, abychom mu odevzdali svůj život a nechali se jím proměňovat a vést. On čeká na každého z nás.

A rovněž stejnou láskou miluje i naše blízké, naše sousedy i ty, se kterými se třeba neradi setkáváme. A nám všem ve svém velkém milosrdenství odpouští. Proto odpouštějme i my a pokusme se dívat na lidi kolem sebe pohledem Božím. Protože Boží logika je zcela jiná než ta naše. Chtějme ji hledat!

Uvědomila jsem si, kolik sobeckosti a pýchy se v nás ukrývá a jak někdy dáváme málo prostoru druhým, aby mohli růst. Chceme, aby věci šly podle nás...

Prožili jsme také sílu společenství, v jehož středu je Kristus. Celý den nás hudebně doprovázela naše skvělá chválová kapela, za což jim patří velké díky. Rovněž všem organizátorům, kteří chystali sál od brzkých ranních hodin a obětovali svůj čas a síly proto, aby nám nic nechybělo.

V neposlední řadě díky všem, kdo hlídali naše děti a připravili pro ně program.

Mše svatá v přeplněném kostele, které předcházela adorace před Nejsvětější svátostí, proběhla v atmosféře blízkosti, radosti a byla krásným a hlubokým zakončením celého dne. Ti, kteří ráno přivedli své děti na hlídání, si je vyzvedli a mši sv. jsme mohli prožít už společně.

Vraceli jsme se domů s novým pohledem na sebe, na své bližní a možná i na Boha. A tak, jak řekla moje šestiletá dcera: „Mami, kdy půjdeme zase?“

účastnice duchovní obnovy